

SZENTPÉTERY Imre: Chronologia. (A magyar történettudomány kézikönyve II/5.) Bp., 1925. 14. oldal.

Vagy stilus Circumcisionis.

<http://mek.oszk.hu/05400/05442/pdf/chronologia.pdf>

14. A nap és a hold járásának számítása a középkorban nem volt és nem is lehetett egészen tökéletes; az mégis ismeretes volt, hogy sem a napév hossza, sem a holdhónapé nem fejezhető ki egész napokkal, hanem tört naprészek is szükségesek a pontos megállapításhoz. Sőt a napév hosszát az alexandriai Sosigenes számításai alapján a valóságot eléggé megközelítő pontossággal már Julius Caesar 365 $\frac{1}{4}$ napra tette; Claudius Ptolomaeus, a Kr. u. II. században élt asztronómus már tudta, hogy ez az adat sem eléggé pontos, a X. Alfonz kasztíliai király által a XIII. század közepén készítettett táblázatokban pedig a napév hossza a valóságtól alig egy fél perccel eltérően van megállapítva. A synodikus holdhónap hosszát viszont a görög Meton számításai már a Kr. e. V. század közepén 291 $\frac{1}{2}$ napnál valamivel többre teszik.